

MARTTI LUTHER

Kristus meidän autuutemme

jatkoa edelliseen numeroon

Näinhän Paavali sanoo 1. Korinttilaiskirjeessään: “Joka (Kristus) on tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi, että kävisi, niin kuin kirjoitettu on: Joka kerskaa, sen kerskauksena olkoon Herra.” (1.Kor. 1:30s.). Hän on meidän elämämme, autuutemme ja rauhamme. “Minä olen ylösnousemus ja elämä; joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut” (Joh. 11:25).

Aabrahamilla oli kaunistuksenaan monia hienoja hyveitä ja lahjoja, jotka olisi pitänyt varmasti ottaa huomioon ja niitä kehua, mutta hänellä ei ollut kirkkautta Jumalan silmissä, sillä kaikki kerskaus on suljettu pois. Kuinka paljoa suuremmalla syyllä meidän on samoin ajateltava muista pyhistä, minä verran heillä onkin ansioita, joko kohtuuden tai ansion mukaan arvioituna.

Koska Jumala siunaa ainoastaan Aabrahamin siemenessä ja tahtoo, että me olisimme siunatut ja siunaisimme itseämme tässä siemenessä, toisin sa-

noen, kerskaisimme siitä, saamme olla varmat siitä, että tämä on meidän siemenemme ja kuuluu meille kaikkinen taivaallisine aarteineen.

Tämän on nähnyt myös Burgensis onnekkaisesti luovuttuaan juutalaisten käsityksestä. Hän sanoo: Siunaamiseen sisältyy sen alkuunpanija, joka ei ole siunannut sukukuntia, vaan Aabrahamin siemenen, joka on tärkein vaikuttava syy tässä siunauksessa.

Ei se liioin ole vain vaikuttava syy, vaan myös muodollinen, toisin sanoen, itse siunaus. Sen perusteella ja siinä juuri me olemme siunattuja, Kristuksen omia ja voideltuja ja siitä me itse kukin voimme kerskata. Kristus on minun varsinainen siunaukseni, voiteleni, elämäni ja pelastukseni, koska riipun hänessä kiinni uskolla. Tämän siunauksen johdosta minua sanotaan siunatuksi ja itsekin käytän itsestäni siunatun nimitystä.

Kirjasta Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24. Hämeenlinna 2005. s. 323-324. Suomennos Heikki Koskenniemi

Avioliitosta ja jälkeläisten saamisesta

Yhteiskunnassa on käynnissä vilkas keskustelu hedelmöityshoidoista ja siitä, kenelle niitä yhteiskunnan tuella pitäisi antaa. Toiset vaativat vapaata oikeutta hedelmöityshoitoihin kaikille avioliitosta riippumatta. Toiset ovat huolissaan siitä, että ilman isää kasvavien lasten tilanne on muita vaikeampi.

Jumalan sanan ja luomistyön mukaan jälkeläisten saaminen ja avioliitto kuuluvat yhteen. Jumala loi ihmisen mieheksi ja naiseksi sekä heidän välilleen avioliiton: *“Mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liittyköön vaimoonsa, ja he tulevat yhdeksi lihaksi.”* (1 Moos. 2:24) Tähän lopunikäiseksi tarkoitettuun liittoon kuuluu myös Jumalan sana: *“Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää maa.”* (1 Moos. 1:28) Myös luonnollisen järjen avulla voidaan havaita, että jälkeläisten saamiseen tarvitaan mies ja nainen. Se ei ole kenellekään mahdollista yksin, ei myöskään kahdelle miehelle tai kahdelle naiselle.

Vaatimus siitä, että samaa sukupuolta olevien parien tai yksin elävien ihmisten tulisi saada hedelmöityshoitoja, perustuu avioliiton ja Jumalan luontoon asettaman järjestyksen sivuuttamiseen. Taustalla on laajempi ajatustapa, vaarallinen irtautuminen itsestään Jumalasta ja hänen sanastaan. Kun vain ihmiset johonkin pystyvät ja asioista sopivat, sitä voitaisiin pitää oikeana. Tällöin ihminen ottaa vallan omiin käsiinsä, kuvittelee voivansa turvata itseensä, mutta pettyy tuollaisella tiellä ajallisessa elämässä eikä omista turvaa kuoleman edessä.

Toisenlainen, mutta hyvin vaikea tilanne on avioparilla, joka ei lääketieteellisestä avusta huolimatta voi saada yhteistä lasta. Mahdollisesti se onnistuisi siten, että saataisiin siittiöitä tai munasolu joltain kolmannelta henkilöltä. Lapsella olisi siis isä ja äiti, kuitenkin niin, että vain toinen heistä olisi lapsen biologinen vanhempi. Tällaiseen tilanteeseen liittyy kuitenkin helposti jännitteitä. Miten ratkaistaan kysymys biologisen vanhemman oikeuksista? Voivatko molemmat lasta kasvattavat vanhemmat, joista siis vain toinen on biologinen vanhempi, rakastaa lasta tasavertaisesti elämän karikoissa ja koettelemuksissakin? Näihin kysymyksiin vastaaminen yhteiskunnassa ja samaten perheiden sisällä on vaikeaa.

Yksinkertaisin ratkaisu on, että aviopari, joka ei voi saada yhteistä lasta, ottaa tämän tilanteen Jumalan antamana ristinä ja elämänosana vastaan. Tällaisessa tapauksessa on mahdollista adoptoida lapsi ja antaa turvallinen koti pienokaiselle, jolla muuten ei sitä olisi. Näin toimittaessa vanhemmat ovat kaikin puolin tasavertaisesti lapsen vanhempia ja kasvattajia. Myös yhteydet biologisiin vanhempiin voivat toteutua lain säätämällä ja mahdollisuuksien mukaisella tavalla.

Kimmo Närhi

Saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille

Markuksen evankeliumissa ovat sanat: “Jeesus sanoi opetuslapsilleen: “Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille. Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu; mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen.” (Mark. 16:15,16)

Ennen kuin Jeesus astui ylös tavaisiin, hän antoi opetuslapsilleen suuren tehtävän. Heidän tuli mennä kaikkeen maailmaan ja saarnata evankeliumia kaikille luoduille. Voimme kysyä ensiksi: Miksi Vapahtaja käski saarnata juuri evankeliumia, ilosanomaa Kristuksesta? Eikö riittäisi, että puhutaisiin yleensä uskonnollisista asioista ja kehoitettaisiin ihmisiä uskomaan sellaiseen Jumalaan, kuin he sydämessään parhaaksi kokevat? Syy siihen, että on saarnattava nimenomaan evankeliumia, on hyvin vakava. On vain yksi Herra, joka on kuollut meidän puolestamme. On vain yksi Vapahtajan sovitustyö, joka on tapahtunut meidän autuudeksemme. Kun meidän on määrä saada omantunnon rauha ja iankaikkinen elämä, ei mikään muu riitä. Me ihmiset olemme rikkoneet Jumalan tahdon ja hänen käskynsä. Meidän tekomme eivät koskaan ole sellaisia, että ne täyttäisivät Jumalan lain. On siis väärä kuvitelma, että voisimme periä iankaikkisen elämän tekojemme avulla.

Evankeliumi Vapahtajasta on ainutlaatuinen oppi muihin uskontoihin

verrattuna. Muut uskonnot opettavat ihmistekoja. Ne voivat olla tiukkojen säädösten noudattamista. Kyseessä voi olla mietiskely ja pyrkimys vapautua maallisesta elämästä. Muista uskonnoista voi seurata se, että otetaan johtajaksi joku ihminen, jonka puolesta halutaan tehdä suuria tekoja ja kuvitellaan sillä tavoin palveltavan Jumalaa. Se on kuitenkin turhaa. Ovatpa teot ulkonaisesti hyvältä tai pahalta näyttäviä, saavutetaan niiden avulla ihmisten silmissä kunniaa tai halveksuntaa, on yksi asia varma: syntien anteeksi-antamusta ja rauhaa Jumalan kanssa ei tekojen avulla voi saavuttaa.

Evankeliumi on tekojen opin vastakohta. Se osoittaa, että Jeesus on sovitannut syntimme. Hän tuli meidän sijaisksemme ja välimieheksemme. Jumalan laki vaatii meiltä ihmisiltä täydellistä kuuliaisuutta. Meiltä itseltämme tämä puuttuu. Vapahtaja otti syntimme päällensä ja kantoi niiden rangaistuksen. Hän kävi kuolemaan meidän sijassamme. Tästä syystä sielumme autuudeksi saarnataan syntien anteeksiantamusta uskottavaksi. Tie autuuteen ei ole lain ja tekojen tie, vaan armon ja uskon tie.

Evankeliumia on saarnattava myös juutalaisille. Heille Jumala oli antanut Vanhan liiton aikana säädöksensä ja sanansa, joka ennusti tulevasta Vapahtajasta. Kun Jeesus oli tullut, piti saarnata, että nyt ennustukset ovat täyty-

neet. Luvattu syntien sovittaja on tullut. Vaikka juutalaisuus on historiallisesti lähellä kristinuskoa, tulee heillekin saarnata: älkää turvatko enää Vanhan liiton säädöksiin, vaan omistakaa uskossa se syntien anteeksiantamus, jonka Vapahtaja on tuonut. Apostolit veivät ensiksi evankeliumin juutalaisille ja kehottivat heitä kääntymykseen. Tämä osoittaa evankeliumin ainutlaatuisuutta ja täsmällisyyttä: Jeesuksessa ja vain hänessä on tullut Jumalan antama syntien anteeksiantamus.

Evankeliumi on saarnattava meillekin, ei kerran vaan jatkuvasti. Meidän luontaiset ajatuksemme eivät eroa pakanauskonnoista. Kun omatuntomme osoittaa, että olemme tehneet väärin, on kaksi luonnollista mutta väärää tietä. Toinen tie vie etsimään autuutta teoista ja lepyttämään Jumalaa sillä tavoin. Toinen tie vie välinpitämättö-

myyteen, väärään kuvitelmaan, että saisimme tehdä mitä haluamme emmekä tarvitsisi Jumalan armoa. Mutta evankeliumi Vapahtajasta on vastakohta molemmille, sekä omille teoillemme että välinpitämättömyydelle. Se sanoo: sinulle on tullut Vapahtaja. Turvaa häneen ja elä syntien anteeksiantamuksen varassa.

Tekstimme puhuu myös kasteesta: Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu. Pelastus annetaan uskon ja kasteen kautta. Tässä kohdassa usko on mainittu ennen kastetta. Tästä ovat jotkut tehneet sen väärän johtopäätöksen, että kaste olisi pätevä vain siinä tapauksessa, että ihminen sitä ennen on tunnustanut uskonsa. Tämä johtaisi lapsikasteen hylkäämiseen. Tämä ei kuitenkaan ole oikea johtopäätös. Jumala antaa armonsa kasteessa. Armoa eivät tarvitse vain aikuiset vaan myös aivan pienet lapset. Jokainen on syn-

tyntyn synnin alla, luonnostaan vihan lapsena. Tästä tilasta Jumala kasteessa vapauttaa ihmisen ja synnyttää hänet uudesti. Apostoli Pietari kehotti: *“Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan. Sillä teille ja teidän lapsillenne tämä lupaus on annettu ja kaikille, jotka kaukana ovat, ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu.”* (Apt. 2:38, 39) Kaste on annettu syntien anteeksiantamiseksi. Evankeliumia tulee julistaa kaikille sulkematta mitään ihmisryhmää pois. Samalla tavoin on kaste toimitettava ilman, että asetetaan ikään perustuvia rajoja. On vielä huomattava, että tekstissämme sana *“kastetaan”* on muodossa, joka tarkoittaa yhden kerran tapahtuvaa asiaa. Kastetta ei siis saa toistaa. Siinäkin tapauksessa, että kastettu ihmi-

nen on langennut epäuskoon ja sitten jälleen tulee Vapahtajan omaksi, ei häntä pidä kastaa uudestaan, vaan hänen tulee palata katumuksessa ja uskossa turvaamaan syntien anteeksi-antamukseen, joka hänelle lahjoitettiin jo kastettaessa.

Voimme vielä kysyä, saammeko turvata kasteeseemme. Tähän kysymykseen on oikein vastata myöntävästi. Kun turvaamme kasteeseemme, turvaamme siihen armoon eli syntien anteeksiantamukseen, jonka siinä olemme saaneet. Apostoli Paavali sanoo: *“Kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päälenne pukeneet.”* Jumala on antanut Kristuksen ansaitseman armon osaksemme kasteessa. Tähän saamme varmasti turvata ja omistaa evankeliumin antaman rauhan syntiemme anteeksi-antamukseksi.

Kimmo Närhi

"Ja kun hän istui Öljymäellä, tulivat opetuslapset erikseen hänen tykönsä ja sanoivat: "Sano meille: milloin se tapahtuu, ja mikä on sinun tulemuksesi ja maailman lopun merkki?" Silloin Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Katsokaa, ettei kukaan teitä eksytä. Sillä monta tulee minun nimessäni sanoen: 'Minä olen Kristus', ja he eksyttävät monta. Ja te saatte kuulla sotien melskettä ja sanomia sodista; katsokaa, ettette peljästy. Sillä näin täytyy tapahtua, mutta tämä ei ole vielä loppu.

Sillä kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja nälkähätää ja maanjäristyksiä tulee monin paikoin. Mutta kaikki tämä on synnytystuskien alkua. Silloin teidät annetaan vaivaan, ja teitä tapetaan, ja te joudutte kaikkien kansojen vihattaviksi minun nimeni tähden. Ja silloin monet lankeavat pois, ja he antavat toisensa alttiiksi ja vihaavat toinen toistaan.

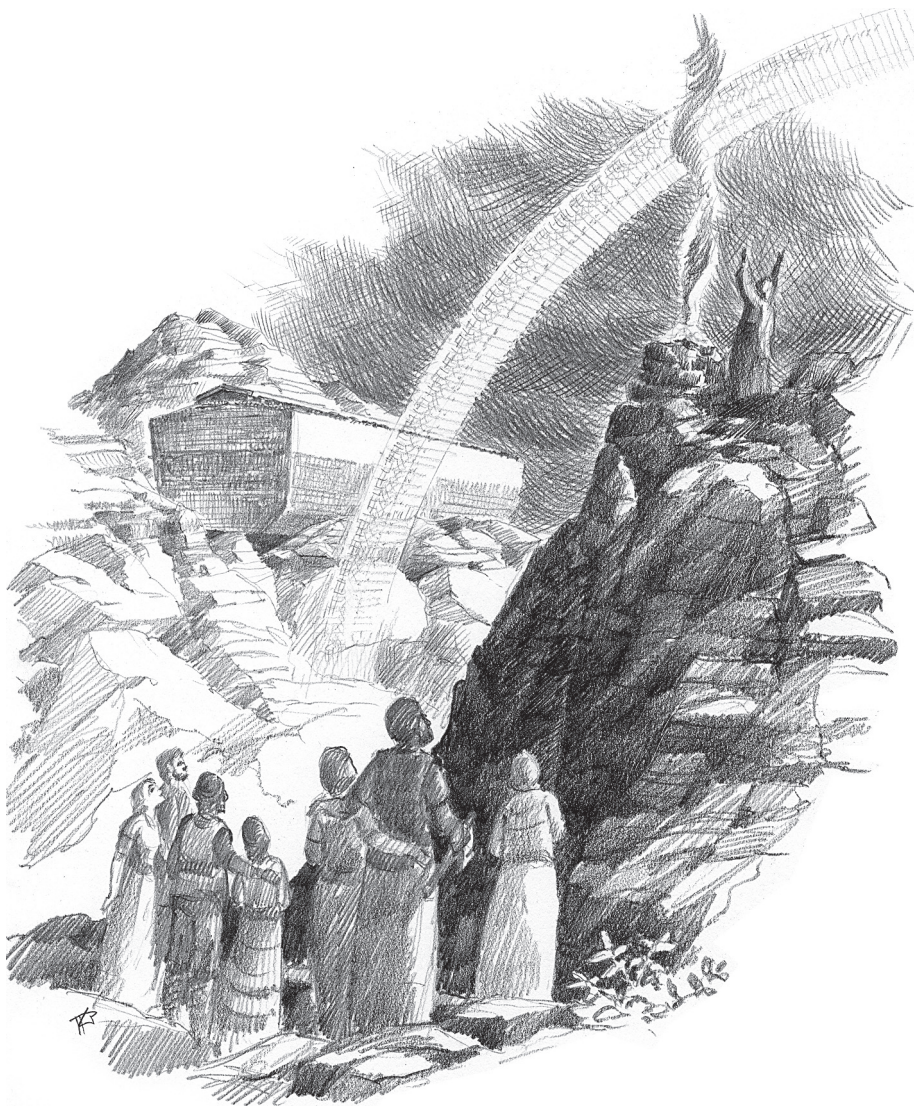
Ja monta väärää profeettaa nousee, ja he eksyttävät monta. Ja sentähden, että laittomuus pääsee valtaan, kylmenee useimpien rakkaus. Mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu. Ja tämä valtakunnan evankeliumi pitää saarnattaman kaikessa maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille; ja sitten tulee loppu. Kun te siis näette hävityksen kauhistuksen, josta on puhuttu profeetta Danielin kautta, seisovan pyhässä paikassa - joka tämän lukee, se tarkatkoon - silloin ne, jotka Juudeassa ovat, paetkoot vuorille; joka on katolla, älköön astuko alas noutamaan, mitä hänen huoneessansa on, ja joka on pellolla, älköön palatko takaisin noutamaan vaippaansa. Voi raskaita ja imettäväisiä niinä päivinä!

Mutta rukoilkaa, ettei teidän pakonne tapahtuisi talvella eikä sapattina. Sillä silloin on oleva suuri ahdistus, jonka kaltaista ei ole ollut maailman alusta hamaan tähän asti eikä milloinkaan tule. Ja ellei niitä päiviä olisi lyhennetty, ei mikään liha pelastuisi; mutta valittujen tähden ne päivät lyhennetään. Jos silloin joku sanoo teille: 'Katso, täällä on Kristus', tahi: 'Tuolla', niin älkää uskoko.

Sillä väriä kristuksia ja väriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin. Katso, minä olen sen teille edeltä sanonut. Sentähden, jos teille sanotaan: 'Katso, hän on erämaassa', niin älkää menkö sinne, tahi: 'Katso, hän on kammiossa', niin älkää uskoko. Sillä niinkuin salama leimahtaa idästä ja näkyy hamaan länteen, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemus. Missä raato on, sinne kotkat kokoontuvat.

Mutta kohta niiden päivien ahdistuksen jälkeen aurinko pimenee, eikä kuu anna valoansa, ja tähdet putoavat taivaalta, ja taivaitten voimat järkkyvät. Ja silloin Ihmisen Pojan merkki näkyy taivaalla, ja silloin kaikki maan sukunnat parkuvat; ja he näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä suurella voimalla ja kirkkaudella. Ja hän lähettää enkelinsä suuren pasunan pauhatessa, ja he kokoavat hänen valittunsa neljältä ilmalta, taivasten ääristä hamaan toisiin ääriin.

Mutta oppikaa viikunapuusta vertaus: kun sen oksa jo on tuore ja lehdet puhkeavat, niin te tiedätte, että kesä on lähellä. Samoin te myös, kun näette tämän kaiken, tietäkää, että se on lähellä, oven edessä. Totisesti minä sanon teille: tämä

sukupolvi ei katoa, ennenkuin kaikki nämä tapahtuvat. Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät koskaan katoa. Mutta siitä päivästä ja hetkestä ei tiedä kukaan, eivät taivasten enkelit, eikä myöskään Poika, vaan Isä yksin.

Sillä niinkuin oli Nooan päivinä, niin on Ihmisen Pojan tulemus oleva. Sillä niinkuin ihmiset olivat niinä päivinä ennen vedenpaisumusta: söivät ja joivat, naiivat ja naittivat, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiiin, eivätkä tienneet, ennenkuin vedenpaisumus tuli ja vei heidät kaikki; niin on myös Ihmisen Pojan tulemus oleva." (Matt. 24: 3-39)

Viidentenätoista keisari Tiberiuksen hallitusvuotena, kun Pontius Pilatus oli Juudean maaherrana ja Herodes Galilean neljännysruhtinaana ja hänen veljensä Filippus Iturean ja Trakoniinmaan neljännysruhtinaana ja Lysanias Abilenen neljännysruhtinaana, siihen aikaan kun Hannas oli ylimmäisenä pappina, ynnä myös Kaifas, tuli Jumalan sana Johannekselle, Sakariaan pojalle, erämaassa. Ja hän vaelsi kaikissa seuduissa Jordanin varrella ja saarnasi parannuksen kastetta syntien anteeksisaamiseksi, niinkuin on kirjoitettuna profeetta Esaiaan sanojen kirjassa: "Huutavan ääni kuuluu erämaassa: 'Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänelle tasaisiksi.' Kaikki laaksot täytettäköön, ja kaikki vuoret ja kukkulat alennettakoon, ja mutkat tulkoot suoriksi ja koleikot tasaisiksi teiksi, ja kaikki liha on näkevä Jumalan autuuden." Niin hän sanoi kansalle, joka vaelsi hänen kastettavakseen: "Te kyykäärmeitten sikiöt, kuka on teitä neuvonut pakenemaan tulevaista vihaa? Tehkää sentähden parannuksen soveliaita hedelmiä, älkääkä ruvetko sanomaan mielessänne: 'Onhan meillä isänä Aabraham', sillä minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Aabrahamille. Jo on myös kirves pantu puitten juurelle; jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, siis hakataan pois ja heitetään tuleen." Ja kansa kysyi häneltä sanoen: "Mitä meidän siis pitää tekemän?" Hän vastasi ja sanoi heille: "Jolla on kaksi ihokasta, antakoon toisen sille, joka on ilman; ja jolla on ruokaa, tehkөөn samoin."

Niin tuli myös publikaaneja kastettaviksi, ja he sanoivat hänelle: "Opettaja, mitä meidän pitää tekemän?" Hän sanoi heille: "Älkää vaatiko enempää, kuin mikä teille on säädetty." Myös sotamiehet kysyivät häneltä sanoen: "Mitäs meidän pitää tekemän?" Ja hän sanoi heille: "Älkää kiskoko keneltäkään älkääkä kiristäkö, vaan tyytykää palkkaanne." Mutta kun kansa yhä odotti ja kaikki ajattelivat sydämessään Johanneksesta, eikö hän itse ehkä ollut Kristus, niin Johannes vastasi kaikille sanoen: "Minä kastan teidät vedellä, mutta on tuleva minua väkevämpi, jonka kengänpaulaakaan minä en ole kelvoinen päästämään; hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella. Hänellä on viskimensä kädessään, ja hän puhdistaa puimatanterensa ja kokoa nisut aittaansa, mutta ruumenet hän polttaa sammumattomassa tulesa." Antaen myös monia muita kehoituksia hän julisti kansalle evankeliumia. Mutta kun Herodes, neljännysruhtinas, sai häneltä nuhteita veljensä vaimon, Herodiaan, tähden ja kaiken sen pahan tähden, mitä hän, Herodes, oli tehnyt, niin hän kaiken muun lisäksi teki senkin, että

sulki Johanneksen vankeuteen. Kun siis kaikkea kansaa kastettiin ja myöskin Jeesus oli saanut kasteen ja rukoili, niin tapahtui, että taivas aukeni ja Pyhä Henki laskeutui hänen päällensä ruumiillisessa muodossa, niinkuin kyyhkynen, ja taivaasta tuli ääni: "Sinä olet minun rakas Poikani; sinuun minä olen mielistynyt." (Luuk. 3:1-22)

Profeetta Sakarjan selitys

Uskonpuhdistaja Martti Lutherin selittämä ja hänen itsensä saksaksi julkaisema vuoden 1527 joulukuun lopussa. W2 XIV, 1768-1975. Suomentanut Markku Särelä. Jatkoa viime numeroon.

11. LUKU

Jae 7. Niin minä siis kaitsin teurastajalampaita kurjimpien lampaiden tähden.

15. Tässä tulee nyt oikea paimen, Kristus, ja sanoo: hän ottaa paimenviran vastaan, kuten edellä [jae 4] Isä oli sen hänelle uskonut. Profeetta näet tuo Kristuksen esiin tässä puheessa. Hänen täytyi olla teurastajalampaitten paimen, se on, hän saarnaisi sadukeusten ja fariseusten lahkojen keskuudessa, jotka surmasivat kansaa väärällä opilla. Mutta hän ei tehnyt sitä surmaajalampaitten tähden, sillä ne halveksivat häntä, vaan kurjien lampaitten tähden, se on, kuten hän itse sanoo Matt. 11:5: "Evankeliumia saarnataan kurjille."

Ja minä otin itselleni kaksi sauva; minä nimitin toisen "Suloudeksi", toisen minä nimitin "Tuskaksi", ja niin minä kaitsin lampaita.

16. Ja tässä alkaa juutalaisten kolmas synty, nimittäin se, että he kieltävät ja myyvät Kristuksen. Paimenella tulee olla sauva. Siis Kristus esiintyy tässä paimenena ja ottaa kaksi sauva, alkaa opettaa ja kaita lampaita. Mutta sitä, mitä nämä kaksi sauva ovat, on selitetty monella tavalla. Mutta meistä, koska Kristus on tässä paimen ja kaitsee lampaita, sauvat eivät voi olla muuta kuin se oppi, jota hän opetti. Sillä tämän jälkeen tekstissä osoitetaan, että toinen sauva, jonka hän rikkoo, merkitsee liittoa, ja tällä rikkomisella hän tun-

nustaa, ettei hän enää halua paimentaa heitä. Meidän täytyy siis katsoa, mitä saarnaa ja oppia Kristus on opettanut löytääksemme nämä kaksi sauva. Sillä myös muualla Raamatussa Jumalan sana sanotaan sauvaksi, kuten Ps. 23:4: "Sinun vitsasi ja sauvasi ovat minua lohduttaneet." Ja tosiaan Mooseksen sauva, jolla hän löi merta ja kalliota [2 Moos. 14:21; 17:6] merkitsee Jumalan sanaa; ja evankeliumia sanotaan Kristuksen valtikaksi, Ps. 110:2 ja Ps. 45:7: "Sinun valtakuntasi valtikka on suora valtikka."

17. Nytpä toinen sauva on evankeliumi, joka on mieluisa, suloinen armon saarna: Sen vuoksi sitä sanotaan tässä Noamiksi, se on hauska ja kauniiksi. Olemme kääntäneet sen "Suloudeksi", jotta myös toinen sana sopisi yhteen paremmin. Sillä "Sulous" ja "Tuska" kuulostavat vastakkaisilta. Toinen sauva on laki, joka on kova, kitkerä ja ankara saarna vanhalle ihmiselle; mutta Kristus selittää lakia aivan mestarillisesti Matt. 5:20 ja osoittaa sillä, ettei mikään fariseusten vanhurskaus ole mitään; samoin Matt. 23:3 ss. ja kaikkialla hän nuhtelee heitä Jumalan lain hylkäämisestä ja omien sääntöjen pitämisestä. Ja hän osoittaa aina, mitä laki vaatii, ja päättelee, etteivät he sitä pidä, ja tekee heidät aina syntiin syyllisiksi ja saattaa heidät häpeään heidän pyhyydellään. Sitä he eivät voineet sietää, ja se aiheutti heille tuskaa.

18. Ja todella jokaiselle tuottaa tuskaa, kun laki tekee hänestä syntisen. On ahdistusta ja hätää, kuten pyhä Paavali sanoo Room. 4:15: "Laki saa aikaan vihaa" ja 1 Kor. 15:56: "Laki on synnin voima". Niin laki on sauva, jota sanotaan Tuskaksi, Hädäksi ja Ahdistukseksi, kuten heprean sana *chobliim* ilmaisee. Se merkitsee runsasta ja monenlaista ahdistusta, jollaisia vaimolla on synnytyksivuissa. Se on todella vahva, paksu keppi, kalikka tai karttu, jolla paimen heittää koiria ja susia.

19. Kristukselle kävi niin, etteivät he halunneet sietää häntä missään opissa. Kun hän saarnasi evankeliumia, häntä pidettiin syntisenä, joka ei pitänyt sapattia eikä isien lakeja, syntisten ja publikaanien ystävänä, syömärinä ja viininjuojana jne. [Matt. 11:19; 12:2], joka ei pitänyt minään heidän paastojaan, rukouksiaan ja almujaan. Kun hän saarnasi lakia, niin häntä pidettiin narrina ja pilkattiin. Häntä vihattiin, kun hän nuhteli heitä ahneudesta ja teeskentelystä. Ei auttanut, lauloipa hän suloisesti tai kitkerästi. Jos hän johti heitä sauvallaan suloisesti, he eivät seuranneet. Jos hän viskasi heitä Tuskan kalikalla, he vihastuivat häneen, kuten hän itse sanoo Matt. 11:17: "Jos soitamme, he eivät karkeloi, jos valitamme, he eivät itke." Jos hän evankeliumilla lupaa kaikkea hyvää, he eivät sitä halua. Jos hän uhkaa lailla kaikkea pahaa, niin he halveksivat sitä. Mitä hänen pitäisi tehdä moisille käärmeille muuta kuin, että lopuksi rikkoo molemmat sauvat ja jättää heidät ilman sekä evankeliumia että lakia ja antaa heidän mennä menojaan käsitystensä kanssa.

Jae 8. Ja minä hävitin kolme paimenta yhtenä kuukautea.

20. Nämä kolme paimenta ovat kolmenlaisia kansan opettajia ja hallitsijoita, jotka Jeremia 18:8:ssa luettelee jumalattomien maineen mukaisesti: ei ole puuttuva papeilta lakia, viisailta neuvoa eikä profetoilta sanaa. Mutta Kristuksen aikaan profettojen tilalla olivat kirjanoppineet, jotka oman mielensä mukaan käyttivät Raamattua ja tekivät lakeja, eivät Jumalan Hengen mukaan, kuten profetat. Näiden kolmenlaisten opettajien lisäksi olivat fariseukset ja saddukeukset; mutta ne olivat lahkoja, joita Jumala ei ollut säästänyt, kuten nuo kolme edellä mainittua paimenta, vaan olivat ihmisten keksimiä ja sepittämiä. Mutta nämä kolmenlaiset paimenet olivat Jumalan järjestyksestä kansassa; kuitenkin heidän täytyi tuhoutua, kun Kristus tuli. Sillä kun hän sanoo hävittäneensä heidät yhdessä kuukaudessa, se on samaa kuin, että hän alkamallaan saarnaviralla poisti kaikki Vanhan testamentin opettajat niin nopeasti kuin yhdessä kuukaudessa. Sillä kun Kristus alkoi opettaa, se oli loppu Moosekselle oppeineen, kuten Kristus itse sanoo Matt. 11:13: "Laki ja profetat olivat Johannekseen asti"; mistä lähtien saarnataan Jumalan valtakuntaa jne.

Mutta minä en voinut heitä kärsiä eivätkä hekään minua.

21. Tämä erotus on pian tehty: Minä en voinut sietää heidän väärää oppiaan, siksi tuomitsin heidät kaikki kolme, niin ettei heillä ole enää mitään pätevyyttä. Se taas ärsytti heitä eivätkä he halunneet sitä sietää. Niin me erosimme, kun annoin heidän mennä menojaan.

Jae 9. Niin minä sanoin: “Minä en tahdo teitä kaita. Kuolkoon, mikä kuolee; hävitköön, mikä häviää; ja jäljellejäävät syökööt kukin toisensa lihaa.”

22. Se on: Koska he eivät halua minua kuulla, niin minun täytyy antaa heidän mennä menojaan, kuolla, hävitä, syödä toisiaan. Niin täytyy käydä, kun Jumalan sanaa halveksitaan ja ihmisten joutavuudet hallitsevat. Sillä siinä perkele asustaa kaikkine enkeleineen ja lahkohenget haluavat sen niin olevan. Sillä he eivät salli sanoa sitä itselleen, niin että Kristuksen täytyy sanoa heille: “Minä en halua teitä kaita.” Sanomme raaoille saksalaisille: Koska ette halua minua kuulla, niin perkele ja hänen äitinsä teitä hoitakoon.

Jae 10. Ja minä otin sauvani Sulouden ja katkaisin sen purkaakseni liittoni, jonka olin tehnyt kaikkien kansojen kanssa. Ja se purettiin samana päivänä.

23. Se on, koska he eivät halunneet kuulla minua ja minun evankeliumiani, tulin minä ja otin sen heiltä pois ja käännyin pakanain puoleen. Sillä sitä hän tarkoittaa sanoessaan poistaneensa liiton. Toisin sanoen, hän otti evankeliumin juutalaisilta ja lyhensi sitä, ettei se enää osu heihin eikä saavuta heitä. Hän oli tehnyt liittonsa tullakseen kaikkien pakanain keskuuteen. Se katkaistaan ja lyhennetään vain juutalaisilta. Kuten myös pyhä Paavali Jes. 10:24–25:llä opettaa lyhennetystä sanasta, ettei se saavuta eikä tavoita juutalaisia. Ja Apt. 13:46:ssa Paavali tunnustaa, että heidän täytyy kääntyä pakanain puoleen, koska juutalaiset eivät halunneet sanaa. Ja niin onkin käynyt, että tämä liitto on otettu pois juuta-

laisilta ja seiväs eli sauva on lyhennetty. Ja tästä voi huomata, että sauva on evankeliumi, joka on Jumalan liitto kaikkien pakanain keskuudessa, mutta juutalaisilta otettu ja taitettu.

Jae 11. Ja niin kurjat lampaat, jotka ottivat minusta vaarin, tulivat tietämään, että se oli Herran sana.

24. Suuri lauma lankesi siitä, mutta kurjat ja vähäiset pitäytyivät minuun ja panivat merkille Pyhän Hengen kautta, että sauva oli Jumalan sana. Ja todellakin kurjien suuri maine on siinä, että he havaitsivat suuren lauman pahentuneen minuun ja sen, ettei se halunnut minua kuulla, ja silti he pysyivät minussa ja uskoivat, että sauva oli Jumalan sana, kuten Pietari sanoi Kristukselle Joh. 6:68: “Minne me menisimme, sinulla on iankaikkisen elämän sanat.” Näin tekevät köyhät ja kurjat. “Sillä evankeliumia julistetaan köyhille”, Matt. 11:5; Jes. 61:1.

Jae 12. Sitten minä sanoin heille: “Jos teille hyväksi näkyy, niin tuokaa tänne minun hintani; jollette, niin olkaa antamatta.”

25. Tämä on ennustus siitä, kuinka kavalta Juudas myi Kristuksen, kuten Matteus [Matt. 26:15] kertoo. Tämän kaiken profeetta näkee ja kuulee näyssä, ja ne ovat hyvin vakavilta kuuluvia sanoja. Kuin hän sanoisi: Te ette voi ainoastaan olla minua kuulematta ja sietämättä, vaan te vihaatte minua yli kaiken määrän, niin että iloitsette päästessänne minusta eroon vaikkapa myymällä minut pilkkahintaan samoin kuin teidän isänne tekivät hurskaalle Joosefille [1 Moos. 37:28]. No hyvä, jatkakaa vain niin ja täyttäkää isienne mitta [Matt. 23:32]. Tosiaankin, katsotaan minkä arvoiseksi te minut katsotte

ja mistä hinnasta te minut myytte.

Niin he punnitsivat minun hinnaokseni kolmekymmentä hopearahaa.

26. Kristus, joka oli luvattu niin korkea-arvoiseksi ja joka oli käsketty ottaa vastaan niin suuriarvoisena, lopulta arvioidaan kolmenkymmenen hopearahan hintaiseksi ja myydään siitä hinnasta. Tämän kaiken saa matkaan tämän maailman surullinen ahneus tytä kunnia. Tämän kaiken luumme täytyneen runsaasti evankeliumissa, erityisesti Matt. 27:9.

Jae 13. Ja Herra sanoi minulle: ”Viskaa se savenvalajalle, tuo erinomainen hinta, jonka arvoiseksi he ovat minut arvioineet.”

27. Profeetta näki näyssä sen, mikä Kristus teki ja mikä tämän jälkeen toteutui. Pyhä Matteus näet kertoo juutalaisten ostaneen kolmellakymmenellä hopearahalla erään savenvalajan pellon [Matt. 27:7]. Se on tämä näyssä selitetty savenvalaja, jolle nämä Kristuksesta maksetut pellon maksuksi annettavat kolmekymmentä hopearahaa viskattiin. Kallis raha, hän sanoo, ja erinomainen summa, josta minut myydään. Eivätkö nämä ole syys-täkin tuomittuja ihmisiä?

Niin minä otin ne kolmekymmentä hopearahaa ja viskasin ne Herran huoneeseen savenvalajalle.

28. Ei niin, että savenvalaja olisi Herran huoneessa, vaan hän heittää ne temppeeliin, jotta ne sen jälkeen tulisivat savenvalajalle. Tällä on ennustettu Juudaksen ensiksi heittäneen hopearahat temppeeliin, ja että ne sen jälkeen tulivat savenvalajalle, kuten Matteus kirjoittaa. Mutta jos joku haluaa ymmärtää tekstin siten, että profeetta heitti kolmekymmentä hopearahaa temp-

peeliin merkkinä siitä, olkoon niin. Mutta minusta tuntuu, että hän puhuu näkemästään näystä, kuinka Kristus myydään ja hopearahat heitetään temppeeliin ja säilytetään savenvalajan pellon ostoon.

Jae 14. Sitten minä katkaisin toisen sauvani, Tuskan, purkaakseni veljeyden Juudan ja Israelin väliltä.

29. Heiltä ei otettu ainoastaan pois evankeliumia, vaan myös laki. Sillä juutalaisilla ei ole enää papinvirkkaa eikä uhria eikä oikeata lain ymmärrystä ja niin on poistettu veljeys, joka oli Israelin ja Juudan välillä. Sillä laki yhdisti juutalaiset toisiinsa kuten veljet, mistä kaikki pakanat olivat ulkona, kuten Daavid sanoo Ps. 147:20: ”Niin hän ei ole tehnyt yhdellekään pakana-kansalle” ja Paavali Ef. 2:12 osoittaa, kuinka pakanat ovat olleet ilman Jumalaa ja vieraita liitoille jne. Se, millä juutalaiset olivat keskenään mitä lu-jimmasti yhdistetyt, on nyt siis poissa ja lyhennetty

Jae 15. Sitten Herra sanoi minulle: ”Ota vielä itsellesi hullun paimenen tamineet.”

30. Seuraavassa näyssä hän ennusti, kuinka juutalaisilta otetaan pois evankeliumi ja laki heidän syntinsä tähden. Nyt seuraa vielä yksi näky siitä, mitä he evankeliumin ja lain sijasta tulevat opettamaan. Se ei ole mitään hyvää sieluraukoille, vaan silkkaa vatsan oppia ahneuden hyväksi. Hän sanoo: Sakarjan tai Kristuksen pitää ottaa näyssä hullun paimenen tamineet, kuten sauvat, sarvet, taskut. Kuten olen usein sanonut, Jumalalla on näet tapana käyttää sanansa ohella merkkejä tai näkyjä vahvistamaan niillä uskoa. Niin tässäkin täytyy olla kaksi näkyä merk-

kien lisäksi. Ensimmäisessä näyssä on paimen, jolla on kaksi sauvaa ja joka heittää hopearahat temppeeliin. Toisessa on hullu paimen tamineineen kuvaamassa juutalaisten hulluja, mieltä vaillolevia opettajia, jotka evankeliumin sijasta tulevat opettamaan omia haaveitaan. Siksi heitä sanotaan tässä myös hulluiksi paimeniksi, sillä nimi paimen heillä on paimenina, mutta he eivät tee, mitä paimenvirkaan kuuluu.

Jae 16. “Sillä katso, minä olen herrättävä maahan paimenia, jotka eivät pidä huolta nääntyivistä, eivät etsi hajalle lyötyjä eivätkä paranna ruhjottuja, ja terveistä he eivät piittaa; mutta he syövät lihavien lihaa ja halkaisevat niiltä sorkat.

31. Tämä kohta on selitetty anti-kristusta koskevaksi. Se käy minun puolestani. Olen sitä mieltä, että hän puhuu juutalaisten vitsauksesta, mikä oli juutalaisilla ja heidän kaltaisillaan nylkyreillä, kuten Kristus Matt. 23:4 ss. heistä sanoo ja josta tässä myös Sakarja julistaa. Hän näet puhuu maasta, se on, juutalaisten maasta, vaikkakin samanlaista olemme saaneet kokea paavilta myös samasta syystä, ettemme aikaisemmin ottaneet vastaan Jumalan sanaa ja nytkin on lahkohenkiä käsillä, jotka pitävät samanlaista peliä kansamme. Jumala meitä varjelkoon! Amen. Mitä nyt nämä opettajat tekevät?

32. Ensiksi, “he eivät pidä huolta nääntyivistä”, se on, he jättävät sielut pahan omantunnon valtaan, eivät ruoki heitä evankeliumilla. Toiseksi, he eivät osaa lohduttaa murheellisia ja arkoja, se on, he eivät etsi hajalle lyötyjä. Kolmanneksi, he eivät paranna ruhjottua, se on, jos ihminen lankeaa tai on

raihnainen, he eivät auta häntä, eivät siedä eivätkä kärsi tätä, vaan ankaruudella ja kovuudella he ajavat omatuntoparat aina tekojen varaan. Neljänneksi, he eivät huolehdi terveestäkään, että tämä vahvistuisi ja kasvaisi. Siitä voi lukea lisää Hes. 34:16 ja saarnasta toisena pääsiäisen jälkeisenä sunnuntaina. Mutta lihavan he syövät ja halkaisevat siltä sorkat, se on, heidän saarnaamisensa on sitä, että he alistavat kaiken, mikä jotakin on, erityisesti, jos se on heitä vastaan eikä tee, mitä he tahtovat.

Jae 17. Voi epäjumalapaimenia, jotka lauman jättävät!

33. Tästä näet, ettei hän puhu yhdestä, vaan monista paimenista, ja sanoo heitä epäjumalapaimeniksi, se on, he eivät ole eläviä paimenia, jotka haluaisivat toimittaa virkansa, vaan he istuvat kuin epäjumalat ja antavat palvelua heitä. Hän on aivan oikein ja hienosti nimittänyt heitä epäjumaliksi. Hehän ovat epäjumalia ja naamioita eivätkä mitään muuta. Sillä he antavat lauman mennä, minne se menee; mutta niin, että he syövät ja repivät minkä kerkiävät niin, ettei jää jäljelle sorkkaakaan halkaisematta. Katso [paavilaisia] piispojamme pappeineen ja munkkeineen, niin sinulla on tämän tekstin selitys, esikuva ja täytyminen, vaikka eivät olisikaan juutalaisia fariiseuksia, joita tekstin on ymmärrettävä tarkoittavan.

Käyköön miekka heidän oikeaan käsivarteensa ja oikeaan silmänsä. Heidän oikea käsivartensa kuivettukoon, ja heidän oikea silmänsä soetkoon.

34. Miekka on Jumalan rangaistus ja tuomio, jolla heitä vaivataan niin,

etteivät he kykene mihinkään hyvään tekoon, Tiit. 1:16, eivätkä sen lisäksi opeta eivätkä käsitä mitään terveellistä. Se on heidän oikea käsivartensa ja silmänsä. Tämän sanoo myös Psalmi 109 jakeessa 6 heistä: “Seisköön saata- na hänen oikealla puolellansa” jne. Mutta heidän vasen kätensä ja vasen silmänsä on vahva ja terve. He näet tekevät paljon ja ovat aika viisaita lihallisuudessaan omasta mielestään muita eksyttääkseen; kuten kaikkien väärin opettajien laatu ja onnistuminen on jne.

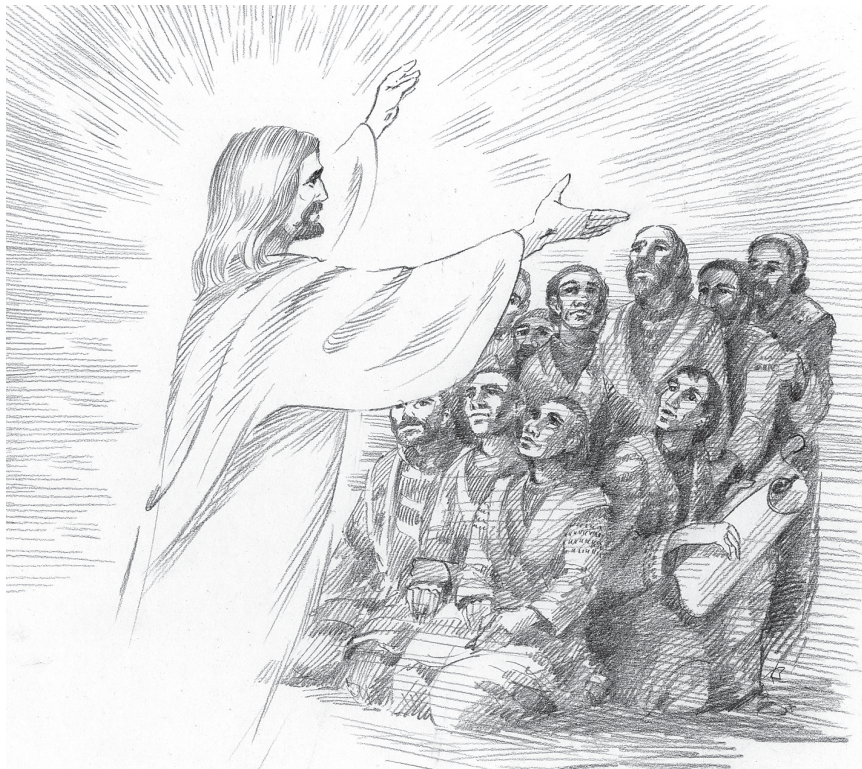
35. Tästä luvusta nousee kysymys: Miksi Matteus [Matt. 27:9] lukee tekstin kolmekymmentä hopearahaa profeetta Jeremian lausumaksi, kun se kuitenkin on tässä profeetta Sakarjalla? Tämä ja samankaltaiset kysymykset eivät minua suuresti huoleta, koska ne vain vähän palvelevat itse asiaa. Matteus tekee samoin lainatessaan tiettyä Raamatun kohtaa, vaikka hän ei käytä samaa nimeä; myöskään toisissa kohdin lainatessaan Raamattua hän ei esitä sen sanoja täsmäl-

leen niin kuin ne ovat Raamatussa. Jos nyt sitä voidaan sietää ja jos hän merkitystä vaarantamatta lainaa Raamatun sanoja siteeraamatta niitä sanatarkasti, mitä haittaa siitä on, jos hän ei mainitse samaa nimeä? Sillä asia riippuu enemmän sanoista kuin nimestä. Ja kaikkien apostolien tapa on tehdä samoin ja tuoda esiin Raamatun merkitys esittämättä tekstiä riitaa haastavan pikkutarkasti ja kokonaisuudessaan. Sen vuoksi heiltä olisi kysyttävä paljon kovempia kysymyksiä kuin tässä Matteukselta Jeremian nimen tähden. Kuka taas rakastaa turhia riitakysymyksiä, kyselköön vain yhä edelleen. Hänellä tulee olemaan enemmän kysymyksiä kuin vastauksia.

[Kääntäjän huomautus: Sanoja, joita evankelista Matteus lainaa Matt. 27:9:ssä Jeremialta, ei esiinny Jeremian eikä Sakarjan kirjassa. Ne ovat ilmeisesti peräisin niistä kirjoista, jotka Jeremia pani talteen ruukkuun myöhempiä aikoja varten Herran käskystä, Jer. 32:10–16. Sakarjan on täytynyt tuntea ne.]

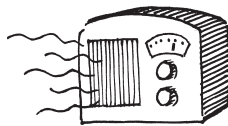
STLK:n kirjamyyntiluettelo ja hinnasto 2006.....	Hinnat euroina
Aamoksen kirja, käännös ja selitys (Särelä)	2,50
Erilaisia luterilaisia kirkkoja ja kirkkoliittoja (Uppala)	1,00
Iso katekismus, venäjänkielinen	10,00
Israelin asema Uuden testamentin seurakunnassa (Särelä)	0,50
Jeesus elää, runokirja (Aho)	5,00
Jeesus on tosi Jumala (Särelä)	2,50
Katso Jumalan Karitsa (Aho)	5,00
Kirkko ja virka (C.F.W. Walther)	18,50
Kirkkokuri vaelluksen asioissa (Särelä)	1,50
Koetelkaa kaikki (toim. Särelä)	1,50
Kolossan seurakunta (Särelä)	2,50
Kristinoppi: (englanninkielinen, latviankielinen, liettuankielinen, suomenkielinen, venäjänkielinen ja vironkielinen) á.....	10,00
Kristuksen kuuliaisuus (Särelä)	8,50
Kristus meidän edestämme (Särelä)	17,00
Kristus pyhän Raamatun selittäjänä (Särelä)	3,50
Lapsikaste on raamatullinen (Särelä)	5,00
Luterilaiset tunnustuskirjat, venäjänkielinen	32,00
Luterilaisuus ja paavius, (sis. Schmalkaldenin uskonkohdat ja Paavin vallasta ja yliherruudesta), venäjänkielinen	10,00
Miten luterilainen kirkko selittää Vanhaa ja Uutta testamenttia (R. Preus)	5,00
Oikaisuja pastori Pätiälän muistelmiin (Uppala)	1,00
Oikea näkyvä kirkko (C.F.W. Walther)	17,00
Paikallisseurakunta (C.F.W. Walther)	17,00
Pyhän kasteen sakramentti (Aho)	0,50
Raamattu opettaa	1,00
Raamatua ja tunnustusta koskeva periaatelausunto	2,50
Raamatun arvovallasta ja erehtymättömyydestä (Nafzger)	5,00
Rakkaimmat raamatunpaikat (toim. Särelä)	0,50
Rukous joka päivälle	0,50
Saarnavirka on Kristuksen käsky (Särelä)	17,00
Sana on elämän lähde, suomenkielinen (Särelä)	6,00
venäjänkielinen (Särelä)	8,00
Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta (Luther)	6,00
Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko 1928 1968	1,00
Säännöt 2004	3,00
Taustaa — Tekijänoikeudesta maailmaan (Pälikkö & Särelä)	8,00
Taustaa 2. Kehitysoopin kulisseista (Pälikkö)	10,-
Tunnustukselliset seurakunnat syntyvät (Uppala)	17,00
Tähän asti on Herra meitä auttanut STLK:n 50 vuotisjuhlaulkaisu	3,50
Vanhan testamentin esikuvia Jeesuksesta (Aho)	2,50
Yksin uskosta, (sis. Augsburgin tunnustus ja Apologia), venäjänkielinen	25,00
95 teesiä Lutherin muistovuonna 1983 (Särelä)	1,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 1 - 7 (Luther)	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 8 -17 (Luther)	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24 (Luther)	49,00
Kaukainen voittolaulu, ilmestyskirjan selitys (Becker) nid.	4,00
“ “ sid.	8,50
Kristillisen kirkon usko ja nykyajan raamatuntutkimus (Preus)	3,50
Oppi Jumalan sanasta (Gerhard)	42,00
Raamatun inspiraatio (Preus)	14,50
Uskon pyhä salaisuus (Gerhard)	37,00
Vanhurskauttamisoppi klassisen luterilaisen ortodoksian teologiassa (Preus)	5,00
LUTERILAINEN lehti, vuosikerta	22,00
“ “ “ irtonumero	2,50
Lähetystyön tarkoitettujen suurempien tilauksien hinnasta voidaan neuvotella erikseen.	

Postitse tilattaessa hintaan lisätään toimituskulut

Samana päivänä, viikon ensimmäisenä, myöhään illalla, kun opetuslapset olivat koolla lukittujen ovien takana, juutalaisten pelosta, tuli Jeesus ja seiso i heidän keskellä ja sanoi heille: "Rauha teille!" Ja sen sanottuaan hän näytti heille kätensä ja kylkensä. Niin opetuslapset iloitsivat nähdessään Herran. Niin Jeesus sanoi heille jälleen: "Rauha teille! Niinkuin Isä on lähettänyt minut, niin lähetän minäkin teidät." Ja tämän sanottuaan hän puhalsi heidän päällensä ja sanoi heille: "Ottakaa Pyhä Henki. Joiden synnit te anteeksi annatte, niille ne ovat anteeksi annetut; joiden synnit te pidätätte, niille ne ovat pidätetyt." Mutta Tuomas, jota sanottiin Didymukseksi, yksi niistä kahdestatoista, ei ollut heidän kanssansa, kun Jeesus tuli. Niin muut opetuslapset sanoivat hänelle: "Me näimme Herran." Mutta hän sanoi heille: "Ellen näe hänen käsissään naulojen jälkiä ja pistä sormeani naulojen sijoihin ja pistä kättäni hänen kylkeensä, en minä usko." Ja kahdeksan päivän perästä hänen opetuslapsensa taas olivat huoneessa, ja Tuomas oli heidän kanssansa. Niin Jeesus tuli, ovien ollessa lukittuina, ja seiso i heidän keskellä ja sanoi: "Rauha teille!" Sitten hän sanoi Tuomaalle: "Ojenna sormesi tänne ja katso minun käsiäni, ja ojenna kätesi ja pistä se minun kylkeeni, äläkä ole epäuskoinen, vaan uskovainen." Tuomas vastasi ja sanoi hänelle: "Minun Herrani ja minun Jumalani!" Jeesus sanoi hänelle: "Sentähden, että minut näit, sinä uskot. Autuaat ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat!" (Joh.20:19-29)

Kristuksen taivaaseenastuminen

RADIO lähetyks

Radio Moreeni 3.5.1997

Kysymys: Kristuksen taivaaseenastuminen on kirkkovuoden kannalta ajankohtainen aihe. Sitä vietetään 40. päivänä Vapahtajan ylösnousemuksen jälkeen. Mitä Raamattu kertoo Vapahtajan astumisesta ylös taivaaseen?

Vastaus: Kun Vapahtaja oli noussut kuolleista ja ilmestynyt useita kertoja uskovilleen, hän oli yhdessä apostolien kanssa. Hän kehotti heitä pysymään Jerusalemissa ja odottamaan Pyhän Hengen vuodattamista. Sen jälkeen Raamattu kertoo: "Kun hän oli tämän sanonut, kohotettiin hänet ylös heidän nähtensä, ja pilvi vei hänet pois heidän näkyvistään. Ja kun he katselivat taivaalle hänen mennessään, niin katso, heidän tykönänsä seisoivat kaksi miestä valkeissa vaatteissa; ja nämä sanoivat: 'Galilean miehet, mitä te seisotte ja katsotte taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin teiltä ylös taivaaseen, on tuleva samalla tavalla, kuin te näitte hänen taivaaseen menevän.'" (Apt. 1:9-11) Toisessa kohdassa sanotaan: "Jeesus on mennyt taivaaseen ja on Jumalan oikealla puolella, ja hänen alleen ovat enkelit, vallat ja voimat alistetut." (1 Piet. 3:22)

K: Mitä tarkoittaa se, että Kristus istuu Isän oikealla puolella?

V: Isän oikea puoli tarkoittaa Jumalan ikuista valtaa ja majesteettia, jonka kautta hän vaikuttaa, hallitsee ja täyttää kaikki. Kyseessä ei siis ole mikään suljettu paikka, johon Vapahtaja olisi rajoitettu.

Kristuksen hallinnasta Raamattu opettaa: "Jumala asetti Kristuksen oikealle puolellensa taivaissa, korkeammalle kaikkea hallitusta ja valtaa ja voimaa ja herrautta ja jokaista nimeä, mikä mainitaan, ei ainoastaan tässä maailmanajassa, vaan myös tulevassa." (Ef. 1:20-21) Kristus on siis kuningasten Kuningas ja herrain Herra. Tämä antaa Vapahtajan omille lohdutuksen: Herramme hallitsee kaikkea maallistakin elämää siten, että mitään ei tapahdu ilman hänen sallimustaan. Kaikella inhimillisellä pahuudella on rajansa siten, että Kristuksen omille ei tapahdu mitään todella pahaa. Viime kädessä myös kaikki pahatkin asiat koituvat uskovien hyväksi. Kristuksen hallinnasta käsin ymmärrämme Raamatun lohdutuksen: "Me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut." (Room. 8:28)

K: Raamattu opettaa, että Kristus varjelee aivan erityisesti seurakuntaansa. Millä tavoin hän tekee sitä nyt ollessaan Isän oikealla puolella?

V: Aivan pian edellä mainitun raamatunkohdan jälkeen sanotaan: "Isä on antanut Kristuksen kaiken pääksi seurakunnalle." Kun Kristus on seurakuntansa

pää, hän tekee ja vaikuttaa niitä samoja asioita, joita hän teki ollessaan maan päällä näkyvässä muodossa. Tuolloin hän toimitti profetaan virkaa ja julisti olevansa Jumalan Poika ja maailman Vapahtaja. Tämä hänen profetaan virkansa jatkuu siten, että Vapahtajan vaikutuksesta hänen sanaansa julistetaan. Hän itse sanoi apostoleilleen: “Niin kuin Isä on lähettänyt minut, niin lähetän minäkin teidät.” (Joh. 20:21) “Joka kuulee teitä, se kuulee minua, ja joka hylkää teidät, se hylkää minut.” (Luuk. 10:16)

Kun ihminen siis kuulee evankeliumia, hän on tekemisissä itse Vapahtajan kanssa. Näin ollen Jumalan sana on elävä ja voimallinen toisaalta tuomitsemaan ja osoittamaan vääräksi synnin ja toisaalta lohduttamaan syntien anteeksiantamuksella.

Koska Kristus on läsnä kaikkialla, missä hänen sanaansa julistetaan, hän itse johtaa lähetystyötä. Tämä antaa lähetystyön tekemiseen suuren velvoitteen: on pysyttävä Vapahtajan sanassa ihmisoppeja siihen lisäämättä. Toisaalta se antaa myös suuren lupauksen: Kristus vastaa sanastaan ja tekee sen kautta itselleen opetuslapsia.

K: Raamattu puhuu Vapahtajasta myös ylimmäisenä pappina. Mitä hän tässä virassaan tekee Isän oikealla puolella?

V: Maan päällä ollessaan Kristus täytti meidän sijaisnämme Jumalan lain ja antoi itsensä sovintouhriksi meidän edestämme. Tämän armotyönsä perusteella hän nyt puolustaa omiaan jatkuvasti Isän luona taivaassa. Raamattu opettaa näistä hänen teoistaan: "Kun Kristus tuli tulevaisen hyvän ylimmäiseksi papiksi, meni hän oman verensä kautta kertakaikkiaan kaikkein pyhimpään ja sai aikaan iankaikkisen lunastuksen." (Hebr. 9:11-12) Täytetyn sovitustyönsä perusteella Vapahtaja on kelvollinen puolustamaan meitä Isän edessä. Sen Raamattu ilmaisee sanoilla: "Jos joku syntii tekeekin, niin meillä on puolustaja Isän tykönä, joka on Jeesus Kristus, vanhurskas." (1 Joh. 2:1)

Kristuksen täytetty sovitustyö ja se, että hän puolustaa meitä Isän edessä, on jokaiselle uskovalle välttämätön ja mitä suurin lohdutus. Tunnemmehan jatkuvasti heikkoutta vaelluksessamme. Emme suinkaan ole täydellisiä emmekä tässä ajassa voi sellaisiksi tulla. Kuitenkin meillä on uskossa Kristukseen vapaa pääsy Jumalan valtaistuimen luokse. Isän luona on puolustajamme, joka on ottanut pois syntimme. Saamme turvautua jatkuvasti hänen suureen armoonsa.

K: Mitkä muut Raamatun osoittavat, että Kristus on aina omiensa luona maan päällä?

V: Kun Vapahtaja oli antanut opetuslapsilleen kaste- ja lähetyskäskyn, hän sanoi heille: "Katso, minä olen teidän kansanne joka päivä maailman loppuun asti." (Matt. 28:20) Toisessa kohdassa hän sanoo: "Missä kaksi tai kolme on koontunut minun nimeeni, siinä minä olen heidän keskellensä." (Matt. 18:20)

Kristuksen läsnäolon lupaus on hyvin lohdullinen uskovalle. Kun tunnemme heikkoutta ja epävarmuutta on suurta ja lohduttavaa tietää, että Vapahtaja ei koskaan omiaan jätä. Saamme kääntyä kaikessa hädässämme läsnäolevan Vapahtajan puoleen, rukoilla hänen siunaustaan ja olla varmat siitä, että hän pitää meistä huolen. Sama Vapahtaja, joka on kärsinyt ja kuollut meidän puolestamme ja sen jälkeen noussut haudasta synnin ja kuoleman voittajana, on aina meidän kanssamme. Uskova saa siis aina olla varma syntiensä anteeksiantamuksesta ja siitä, että hän Vapahtajan turvissa kulkee kohti iankaikkista elämää.

Meille on siis hyvin hyödyllistä, että Kristus on astunut ylös taivaaseen. Maan

päällä ollessaan hän oli alennuksen tilassa eikä aina käyttänyt jumalallista valtaansa. Nyt, taivaaseen astuttuaan hän hallitsee kaikkea ja on kaikkialla.

K: Ohjelman alkupuolella luetussa raamatunkohdassa sanottiin, että Kristus palaa samalla tavoin, kuin opetuslapset näkivät hänen menevän taivaaseen. Millä tavoin Vapahtajan taivaaseenastuminen, viimeinen tuomio ja iankaikkisuus liittyvät yhteen?

V: Kristuksen taivaaseenastumisen yhteydessä todellakin viitataan hänen palaamiseensa viimeisenä päivänä. Silloin hänen valtansa tulee julkiseksi ja näkyväksi. Vapahtajaan uskoville Vapahtajan paluu merkitsee onnellisen iankaikkisuuden alkamista.

Nyt, kun Kristus istuu Isän oikealla puolella, hän valmistaa meille sijaa taivaalliseen kotiin. Hän puhuu tästä asiasta: “Minun Isäni kodissa on monta asuin-sijaa. Jos ei niin olisi, sanoisinko minä teille, että minä menen valmistamaan teille sijaa? Ja vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, tulen minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen.” (Joh. 14:2-3)

Näin ollen Kristuksen taivaaseenastuminen on vakuutena siitä, että meillä on koti taivaassa.

Kimmo Närhi

*Nyt kansat, kaiken maailman,
helluntai-Hallelujaa
jo yhtykäätte laulamaan
ylistäin Lunastajaa: —
täytettiin suuri lupaus,
kun Pyhän Hengen vuodatus
tapahtui helluntaina.*

10.5.26 Juho Valve

“Herran siunaus”

Jo lapsuudestamme on meille tunnettu se kallis siunausrukous, jonka Herra Jumalamme opetti Mooseksen kautta ylimmäiselle papille Aaronille ja hänen pojilleen, että he sillä siunaisivat Israelin lapsia (4 Moos. 6:22-26). Sillä samalla siunauksellahan päätetään tavallisesti kristillisen seurakunnan jumalanpalvelukset ja muut pyhät toimitukset ja sen sanoilla toivottavat kristityt toisilleen ja anovat itselleen tai vaallisen Isän siunausta ja varjelusta. Sitä käytetään toivotukseen (esirukouksen) muodossa: “Herra siunatkoon *sinua* (teitä)” j.n.e., ja myös rukouksen eli pyynnön muodossa: “Herra siunaa *meitä* ja varjele *meitä*” j.n.e. – Tahdomme seuraavassa tarkastaa tämän siunauksen sisältöä, että ymmärtäisimme sen todellista ja suoloista merkitystä.

Sana “*siunata*” on samaa kuin antaa menestystä eli suoda jollekin hyvää. Kun Herra Jumala, taivaallinen Isämme siunaa meitä, antaa hän meille täydellistä hyvää. “Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä valkeuden Isältä” (Jaak. 1:17 a). Hän voi sen tehdä, sillä hänen tykönsä ei ole mitään puutosta. Hän myös *varjelee* eli suojelee meitä kaikelta pahalta sielun ja ruumiin puolesta. Hän tahtoo mielellään sen tehdä, sillä rakkaan Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen tähden on hänen sydä-

Luterilainen / Touko-kesäkuu 1931

mensä meitä syntisiä ihmisiä kohtaan aivan armollinen ja laupias. Onhan hän jo pyhässä kasteessa armollisesti ottanut meidät lapsikseen ja autuuden perillisiksi. Anomme siis hänen siunaustaan ja varjelustaan vahvasti uskon sen saavamme.

Tässä Herran siunauksen ensimmäisessä osassa on varsinaisesti kysymys siitä siunauksesta ja varjeluksesta, joka kohdistuu ajallisen elämämme tarpeisiin. Sattuvasti selittää Luther tätä siunauksen osaa m.m. näillä sanoilla: “Niin sisältää nyt tämä siunaus sitä, että Jumala antaisi kansalle onnea ja kaikke hyvää ja että hän sitä myös varjelisi ja ylläpitäisi, nim. että se olisi hedelmällinen ja lisääntyisi, että aviopuolisot olisivat uskollisia ja että heillä olisi ruokaa, vaatteita ja kaikkea, mitä ajallisen elämämme ylläpitoon kuuluu – olipa kyseessä koti, kartano, pelto, karja tai palvelusväki. Ja kun hän sellaista antaa ja meillä sitä on, niin tarvitaan, että hän sitä varjelee ja suojelee, kuten ruumista sairaudelta ja kivulta,

karjaa, kotia ja peltoa tulen vaaralta, veden tuholta, rajuilmoilta ja kaikenlaiselta vahingolta. Ja tällainen siunaus opettaa meitä lisäksi, olemaan kiitollisia ja tunnustamaan, että ruumiimme ja elämämme kaikkine elämän tarpeineen ei ole tekojemme tai työemme hedelmiä ja sitä ei meidän ahkeruutemme eikä huolenpitomme suojele eikä ylläpidä, vaan että se on kaikki Jumalan siunauksen, varjeluksen ja huolenpidon varassa (Ps. 127: 1, 2). Ei niin ymmärtäen, että me sen tähden saisimme elää toimettomina, ettei tarvitsisi työtä tehdä ja omaansa varjella, vaan meidän tulee täyttää velvollisuutemme työtä tehden ja omaisuuttamme varjellen, mutta kuitenkin siitä tietoisina, että työemme ja varjelustoimenpiteemme lopultakin ovat Jumalan siunauksen ja tahdon varassa, kuten Paavali opettaa: “Minä istutin, Apollos kasteli, mutta Jumala on antanut kasvun” (1 Kor. 3:6).”

Kuinka paljon hyvää sisältyykään näihin Herran siunauksen ensimmäisiin sanoihin!

Sitten pyydämme tässä rukouksessa, että *Herra valistaisi kasvonsa meidän päällemme ja olisi meille armollinen*. – Kun ihminen tahtoo ja suo hyvää lähimmäisilleen, niin hänen katsantonsa eli kasvonsa jo sen ilmaisee. Sanoihan Herra Kainille: “jos teet hyvin, niin katsantosi on iloinen” (1 Moos. 4:7). Samoin kerrotaan meille Stefanuksesta (Apt. 6:15), että “hänen kasvonsa olivat heistä (neuvoston jäsenistä) kuin enkelin kasvot”, sillä siinä kuvastui hänen hyvä omatuntonsa ja hänen sydämessään oleva taivallinen rauha. Ja niinpä onkin tapana sanoa,

että ystävällisen ihmisen kasvot “loistavat”. Ihmisten ystävällisyys ja heidän sitä ilmaiseva kasvojensa “loistaminen” on tosin puutteellista, mutta jos taivaallinen Isämme kirkastaa kasvonsa meille, s. o. katsoo meihin leppyvästi, merkitsee se, että hän on meille aivan armollinen ja hyvä. Näin tekee hän meille Kristuksen tähden. Emme tässä ano hänen armollisuuttaan ikäänkuin hän ei olisi luonnostaan hyvä ja laupias ilman tätä anomistamme, vaan – sovelluttaen tässä Lutherin Isä-meidän rukouksen selityksen sanamuotoa – anomme näillä sanoilla, että Herran armollisuus meidänkin keskuudessamme ja kohdallamme toteutuisi.

Kun Jaakob oli – ennenkuin hän joutui kohtaamaan veljeänsä Esauta – taistellut Jumalan kanssa ja saanut häneltä siunauksen, niin antoi hän sille paikalle, jossa tämä taistelu oli tapahtunut, nimen Pniel, “sillä – hän sanoi – minä olen nähnyt Jumalan kasvoista kasvoihin ja olen pelastanut sieluni” (1 Moos. 32:30). Niin myös jokainen Herran siunauksen saaja voi sanoa. Ja Jumalan kasvojen näkeminen on juuri sitä, että Jumala sanansa kautta on lohduttanut murheellisen ja hätäantyneen sielun armonsä kautta. Sen tähden kuuluuikin yhteen Herran kasvojen valistaminen päällemme ja se, että hän olisi meille armollinen.

Luther samoin selittää näitten sanojen: “Herra valistakoon kasvonsa meidän päällemme” merkitsevän: “Herra Jumala osoittakoon itsensä sinulle ystävälliseksi ja lohduttakoon sinua. Älköön hän katsoko sinua kiukkuisesti eikä vihaisesti älköönkä sydäntäsi peljästyttäkö, vaan hymyilköön sinulle

iloisesti ja isällisesti, niin että tulisit iloiseksi ja lohdutetuksi ja saisit iloisen sydämellisen luottamuksen häneen. Ja tämä tapahtuu niin, että hän antaa meille anteeksi syntimme eikä niitä meille lue, vaan sanansa ja Henkensä kautta vapauttaa ahdistetun, aran sydämemme, niin että sydämemme voi kokea, kuinka Jumala ei tahdo lukea meille syntejämme, vaan tahtoo ne iankaikisesta unohtaa ja olla meille jatkuvasti armollinen, ystävällinen, lohdut-

tava ja sävyisä. — — Kun Jumala antaa meille (evankeliumin) sanansa, niin antaa hän kasvonsa iloisesti ja kirkkaasti valaista kaikkia omiatuntoja ja tekee ne sen kautta iloisiksi, rohkeiksi, valoisiksi ja aivan kuin uusiksi sydämiksi ja uusiksi ihmisiksi. — — Mutta jos hän ottaa meiltä pois tämän sanan, silloin peittää hän kasvonsa ja silloin on omissatunnoissa pimeää, mustaa, ahdistavaa, hätää ja tuskaa; silloin saamme kokea pelkkää (Jumalan) vi-

haa eikä mitään armoa.” – Ja näitä sanoja: “ja olkoon meille armollinen” Luther selittää vielä näin: “Jumala ei tahdo ainoastaan näyttäytyä meille kirkkaudessaan armonsa sanan kautta, ja tehdä meidät iloisiksi antamalla meille syntimme anteeksi ja osoittamalla suosiollisuuttaan meitä kohtaan, vaan hän tahtoo olla meille myös armollinen, se on armollisesti meitä vielä vahvistaa Hengellään ja lahjoillaan noudattaaksemme kaikkea hänen tahtoaan.”

Jos taas joudumme menemään jonkun lähimmäisemme luo ja silloin huomaamme, ettei hän meihin katsahdakaan, niin päättelemme, että hän mahtaa olla meille vihainen, tai ainakin, ettei nyt ole soveliasta esittää hänelle asiaamme. Mutta jos hän kääntää kasvonsa puoleemme ja katsoo meihin ystävällisesti, silloin rohkenemme asianamme hänelle puhua ja selittää, vaikkapa meidän täytyisi hänelle tunnustaa erehdyksiämme. Kun Herran siunauksessa anomme: *“käännä kasvosi meidän puoleemme ja anna meille rauha”*, niin ilmenee näissä sanoissa se uskomme, että Herra kohdistaa meihin ja rukoukseemme laupiaan huomionsa ja varmasti kuulee avunpyyntömme, jonka täältä syntihädässämme ja kaikessa puutteessamme hänelle esitämme. Luther tässä huomauttaa, että vaikka meillä on synteinanteeksiantamus ja Jumalan armo omanamme, niin ahdistavat meitä monenlaiset viholliset. “Niinpä tahtoo tässä tämä siunaus vaikuttaa, että Herra Jumala antaisi sanansa valon valaista meitä niin, että se loistaisi sydämissämme kor-

keammalla ja vahvempana kaikkea epätoivoa, masennusta, peljästyä ja kaikkea onnettomuutta.” Kun Herra näin kääntää kasvonsa puoleemme, antaa hän meille rauhan, s. o. hän vapauttaa meidät pahasta omastatunnosta ja kuoleman pelosta iankaikkisesti. Niin myös Luther tämän asian selittää sanoen: “Hän antaa meille myös rauhallisen sydämen ja rohkeutta sellaisessa taistelussa (vihollisen ahdisteluissa), niin ettemme ainoastaan jaksata sitä kestää ja pysyä velvollisuudessamme, vaan että meillä keskellä taistelua ja levottomuutta olisi rauha ja kiittäisimme Jumalaa.” Kun tässä siunauksessa usein käytetään muotoa “ja anna meille *iankaikkinen rauha*”, niin vakuutetaan meille Jumalan rauhan lujuttua ja loppumattomuutta.

Tämän Herran siunauksen lopussa lausumme vielä: “Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimessä. Amen.” Tämä myöhemmin käytäntöön otettu lisäys vakuuttaa meille, että taivaallisen Isämme laupeuden ja Vapahtajamme Jeesuksen lunastuksen ja Pyhän Hengen armotyön kautta saamme sen, mitä olemme Jumalan tahdon mukaisesti pyytäneet. Onhan nimittäin Jumala itse opettanut meitä tätä siunausrukousta käyttämään ja hänen sanansa vakuuttaa meille, että hän tahtoo sen myös meille antaa ja täyttää, koskapa Jumala Kristuksessa on kutsunut meidät siunauksen lapsina siunausta perimään.

Näin suuria asioita sisältää “Herran siunaus”. Käyttäkäämme sitä sentähden usein ja sen sisältöä oikein harkiten ja ajatellen.

R. G. W.

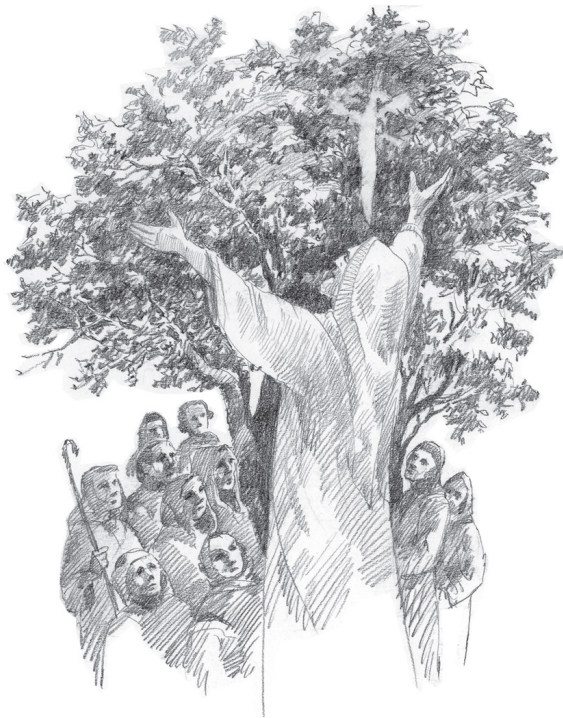
"Ja kun helluntaipäivä oli tullut, olivat he kaikki yhdessä koolla. Ja tuli yhtäkkiä humaus taivaasta, niinkuin olisi käynyt väkevä tuulispää, ja täytti koko huoneen, jossa he istuivat. Ja he näkivät ikäänkuin tulisia kieliä, jotka jakaantuivat ja asettuivat heidän itsekunkin päälle. Ja he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja alkoivat puhua muilla kielillä, sen mukaan mitä Henki heille puhuttavaksi antoi.

Ja Jerusalemissa asui juutalaisia, jumalaapelkääväisiä miehiä, kaikkinaisista kansoista, mitä taivaan alla on. Ja kun tämä ääni kuului, niin kokoontui paljon kansaa; ja he tulivat ymmälle, sillä kukin kuuli heidän puhuvan hänen omaa kieltänsä. Ja he hämmästyivät ja ihmettelivät sanoen: "Katso, eivätkö nämä kaikki, jotka puhuvat, ole galilealaisia? Kuinka me sitten kuulemme kukin sen maan kieltä, jossa olemme syntyneet? Me parttilaiset ja meedialaiset ja eelamilaiset ja me, jotka asumme Mesopotamiassa, Juudeassa ja Kappadokiassa, Pontossa ja Aasiassa, Frygiassa ja Pamfyliassa, Egyptissä ja Kyrenen puoleisen Liiban alueille, ja täällä oleskelevat roomalaiset, juutalaiset ja käännynnäiset, kreetalaiset ja arabialaiset, me kuulemme kukin heidän puhuvan omalla kielellämme Jumalan suuria tekoja."

Ja he olivat kaikki hämmästyksissään eivätkä tienneet, mitä ajatella, ja sanoivat toinen toisellensa: "Mitä tämä mahtaakaan olla?" Mutta toiset pilkkasivat heitä ja sanoivat: "He ovat täynnä makeata viiniä."

Niin Pietari astui esiin niiden yhdentoista kanssa, korotti äänensä ja puhui heille: "Miehet, juutalaiset ja kaikki Jerusalemissa asuvaiset, olkoon tämä teille tiетävä, ja ottakaa minun sanani korviinne. Eivät nämä ole juovuksissa, niinkuin te luulette; sillä nyt on vasta kolmas hetki päivästä. Vaan tämä on se, mikä on sanottu profeetta Joelin kautta: 'Ja on tapahtuva viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, että minä vuodatan Henkeni kaiken lihan päälle, ja teidän poikanne ja tyttärenne ennustavat, ja nuorukaisenne näkyjä näkevät, ja vanhuksenne unia uneksuvat. Ja myös palvelijaini ja palvelijattarieni päälle minä niinä päivinä vuodatan Henkeni, ja he ennustavat. Ja minä annan näkyä ihmeitä ylhäällä taivaalla ja merkkejä alhaalla maan päällä, verta ja tulta ja savupatsaita. Aurinko muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi, ennenkuin Herran päivä tulee, se suuri ja julkinen. Ja on tapahtuva, että jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.'

Te Israelin miehet, kuulkaa nämä sanat: Jeesuksen, Nasaretilaisen, sen miehen, josta Jumala todisti teille voimallisilla teoilla ja ihmeillä ja merkeillä, joita Jumala hänen kauttansa teki teidän keskellänne, niinkuin te itse tiedätte, hänet, joka teille luovutettiin, Jumalan ennaltamäärätyn päätöksen ja edeltätietämyksen mukaan, te laista tietämättömien miesten kätten kautta naulitsitte ristille ja tapoitte. Hänet Jumala herätti ja päästi kuoleman kivuista, niinkuin ei ollutkaan mahdollista, että kuolema olisi voinut hänet pitää. Sillä Daavid sanoo hänestä: 'Minä näen alati edessäni Herran, sillä hän on minun oikealla puolellani, etten horjahtaisi. Sentähden minun sydämeni iloitsee ja kieleni riemuitsee, ja myös minun ruumiini on lepäävä toivossa; sillä sinä et hylkää minun sieluani tuonelaan

etkä salli Pyhäsi nähdä katoavaisuutta. Sinä teet minulle tietäväiksi elämän tiet, sinä täytät minut ilolla kasvojesi edessä.' Te miehet, veljet, on lupa teille rohkeasti sanoa, mitä kantaisäämme Daavidiin tulee, että hän on sekä kuollut että haudattu; onhan hänen hautansa meidän keskellämme vielä tänäkin päivänä. Koska hän nyt oli profeetta ja tiesi, että Jumala oli valalla vannon hänelle luvannut asettavansa hänen kupeittensa hedelmän hänen valtaistuimelleen, niin hän edeltä nähden puhui Kristuksen ylösnousemuksesta, sanoen, ettei Kristus ollut jäävä hyljätynsi tuonelaan eikä hänen ruumiinsa näkevä

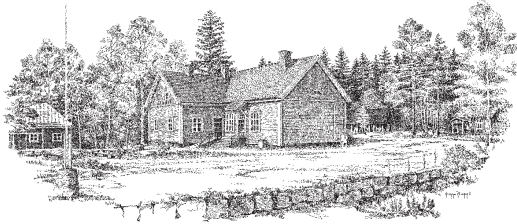
katoavaisuutta. Tämän Jeesuksen on Jumala herättänyt, minkä todistajia me kaikki olemme. Koska hän siis on Jumalan oikean käden voimalla korotettu ja on Isältä saanut Pyhän Hengen lupauksen, on hän vuodattanut sen, minkä te nyt näette ja kuulette. Sillä ei Daavid ole astunut ylös taivaisiin, vaan hän sanoo itse: 'Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi.' Varmasti tietäköön siis koko Israelin huone, että Jumala on hänet Herraksi ja Kristukseksi tehnyt, tämän Jeesuksen, jonka te ristiinnaulitsitte."

Kun he tämän kuulivat, saivat he piston sydämeensä ja sanoivat Pietarille ja muille apostoleille: "Miehet, veljet, mitä meidän pitää tekemän?" Niin Pietari sanoi heille: "Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan.

Sillä teille ja teidän lapsillenne tämä lupaus on annettu ja kaikille, jotka kaukana ovat, ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu." Ja monilla muillakin sanoilla hän vakaasti todisti; ja hän kehoitti heitä sanoen: "Antakaa pelastaa itsenne tästä nurjasta sukupolvesta." Jotka nyt ottivat hänen sanansa vastaan, ne kastettiin, ja niin heitä lisääntyi sinä päivänä noin kolmetuhatta sielua. Ja he pysyivät apostolien opetuksessa ja keskinäisessä yhteydessä ja leivän murtamisessa ja rukouksissa." (Apt. 2: 1-42)

Aikuisten raamattuleiri

Oriveden Siitamajalla 11.-16.7.2006

Jumalan seurakunta evankeliumin turvissa ja evankeliumin työssä

Tiistaina 11.7. **12.00** Lounas
 13.30 Alkuhartaus,
 15.00 SK-lauluja,
 19.10 Iltahartaus.

Ohjelmassa muina päivinä: Aamu- ja iltahartaudet, raamattutuntisarja Apostolien teoista, oppitunteja mm. seuraavista aiheista: Seurakunnallinen yhteys perustuu opilliselle yksimielisyydelle, Olkaa aina innokkaat Herran työssä, Kuinka annamme todistuksen uskonnollisesti välinpitämättömässä ympäristössä.

Lisäksi laulutunnit, lasten ja nuorten tunnit, iltaohjelmat, todennäköisesti myös terveisiä ulkomaisilta vierailta jne.

Sunnuntaina 16.7. 9.00 Aamurukous
 12.00 Ehtoollisjumalanpalvelus
 n. 13.15 Lounas

Opettajina ovat pastorit Rupert Efraimson, Markku Särelä ja Kimmo Närhi. Leirimaksu koko ajalta on 105 euroa, vuorokaudelta 21 euroa. Lapset, opiskelijat, työttömät, yksinhuoltajat puoli maksua. Ilmoittautuminen viimeistään to 6.7. Kimmo Närhille Rajakatu 7 15100 Lahti, puh. 03 -7823 097, 040 - 756 7659, sähköposti: "kimmo.narhi@luterilainen.com".

**Tunnustuksellinen
Luterilainen
Kirkko**

***Kirkkomme toiminnasta ja
tapahtumista verkkosivulta:
www.luterilainen.com***

Toimintatietoja

Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1: *Jumalanpalvelus* Keskiviikkoisin klo 19. Ei jumalanpalvelusta 14.6. ja 12.7.

Siitamaja: Jumalanpalvelus su 11.6. klo 12. 18.6. HPE klo 10 ja *lastenleirin päätösjuhla* klo 12. *Konfirmaatio* (HPE) la 24.6. klo 11. *Jumalanpalvelus* 9.7., 16.7. (HPE), 23.7., 6.8. ja 20.8. klo 12.

Lahti, Rajakatu 7. *Jumalanpalvelukset* su klo 16. HPE 4.6. ja 9.7.

Rippikoulu Siitamajalla

11.-24. 6. 2006.

Lasten raamattuleiri

13.-18.6.

Aikuisten raamattuleiri

11.-16.7.

Yhteystiedot:

Pastori Kimmo Närhi,
Rajakatu 7, 15100 Lahti,
puh. 03-7823097, 040-7567659,
Fax: 03- 734 2484, Sähköposti:
kimmo.narhi@luterilainen.com

Siitamajan puh.: 03-3345371 (käytössä
vain Siitamajan toiminta-aikoina)

*Luterilainen -lehden vuosien
2005 ja 2006 aikana ilmestyneet
numerot ovat luettavissa verkko-
sivuillamme osoitteessa:
www.luterilainen.com*

Sisällys:

Kristus meidän autuutemme, Luther.....	158
Avioliitosta ja jälkeläisten saamisesta, KN.....	159
Saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille, KN.....	161
Matt. 24: 3-39.....	164
Luuk. 3:1-22.....	166
Profeetta Sakarjan selitys, 11: 10-35. luku/jatkoa, Martti Luther.....	168
Joh. 20: 19-29.....	175
Kristuksen taivaaseenastuminen/Radio Moreeni, KN.....	176
“Herran siunaus”, R.G.W./75 -vuotta sitten.....	180
Apt. 2: 1-42.....	184
Tapahtumia ja ilmoituksia.....	186
Kansi: "Sinä olet minun rakas Poikani...." Luuk. 3:21 Kimmo Pälikkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: 570002-240523. Lahti: 151930-6101857, Helsinki: 127030-18973. **Luterilainen -lehti** : 800017-303309

Kirkkokunta: 1) 220518-21559. Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 70302, ulkolähetys 75006, opintorahasto 75103, lahjoitukset Luterilaiselle 54108. 2) Tilit/ kirjamyynä 800018-1477085.

Luterilainen-lehti ilmestyy kerran kuussa, kolme kaksoisnumeroa.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.

Tilaushinta 2006: Kotimaassa 22 e vuosikerta, ulkomaille 30 e

Toimitus: Päätoimittaja: Kimmo Närhi, Rajak. 7, 15100 Lahti, puh. 03 -7823097, 040-756 7659, fax 03-734 2484.

Sähköposti: kimmo.narhi@luterilainen.com

Avustajia: Tuula Matikainen (Vesa), Kimmo Pälikkö (taitto, kuvitus)

Tilaukset, maksut, osoitteenmuutokset yms. os.:

Luterilainen c/o Eeva Voima, Sopukantie 3, 45720 Kuusankoski .

Sähköposti: eeva.voima@pp.inet.fi

Luterilainen-lehden pankkitilin numero: 800017-303309.

Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com

Hinta 2,50 euroa

Oriveden Sanomalehti Oy